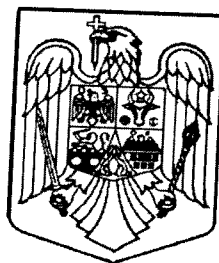

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ROMÂNIA

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

HOTĂRÂREA nr. 867A
din 18. 09. 2008

Prin memoriile înregistrate la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 1/12609/1154/2008 și 21551/1154/2008 domnii procurori CHIRACU FLORIN, DOBRILĂ GRAȚIELA, SAICIUC ALIC, STĂNIȘOR EMILIAN, RĂDULESCU RADU, ZUBCU MONICA, LESCAE HARITON, RUSE DAN, MITIȘOR PAULA, ARAGEA STELICĂ, TĂNASE FLOREA, NIȚĂ ALEXANDRU, VELESCU MIRCEA, IANCOVICI MIHAELA și ZAHARIA ALEXANDRU au supus analizei Plenului Consiliului Superior al Magistraturii solicitarea de stabilire a nivelului funcției de execuție, astfel cum aceasta este definită prin Legea nr.303/2004, republicată, corespunzător gradului profesional I dobândit conform dispozițiilor din Legea nr. 52/1991 și Legea nr. 92/1992 în forma în vigoare la data dobândirii gradului (echivalarea statutului profesional dobândit în baza legii vechi cu statutul profesional definit de Legea nr.303/2004), precum și atribuirea drepturilor salariale corespunzătoare acestei funcții de execuție.

Potrivit opiniei petiționarilor, nivelul de salarizare dobândit în condițiile Legii nr. 52/1991 reprezintă un drept câștigat și, prin urmare, ar trebui să beneficieze și în condițiile actuale de salarizare a magistraților de o indemnizație stabilită la un nivel echivalent.

Analizând problema pusă în discuție, Plenul reține următoarele:

Prin dispozițiile Legii nr. 52/1991 este reglementată modalitatea de salarizare a personalului din cadrul organelor puterii judecătorești, ale procuraturii, din notariatele de stat, laboratoarele de criminalistică, Direcția generală a penitenciarelor și unitățile acesteia, salarizare care se face în raport de rolul, importanța și răspunderea care revin în exercitarea fiecărei funcții, potrivit anexelor nr. 1 - 7, care fac parte integrantă din lege.

Art. 6 din Legea nr. 52/1991 stabilește că salariile de bază pentru personalul de execuție sunt diferențiate pe funcții și, în cadrul fiecărei funcții, pe grade sau trepte profesionale. Salariile de bază pentru fiecare grad sau treaptă sunt stabilite pe 3 - 4 gradații.

Art. 10 reglementează felul în care se realizează avansarea personalului de specialitate în grade sau trepte profesionale, respectiv prin examen și ținându-se cont de vechimea minimă în specialitate, competența profesională și rezultatele obținute în activitate.

În cuprinsul Anexei 3 pct. A lit. a) sunt detaliate salariile de bază pentru funcțiile de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și parchetelor, corespunzătoare gradului profesional I-V, judecător /procuror stagiar și executor judecătoresc gradele I-III.

Coroborând dispozițiile articolelor invocate cu datele care rezultă din Anexa 3, Plenul apreciază că noțiunea de avansare în grade sau trepte profesionale, astfel cum este prevăzută la art. 10, producea efecte asupra nivelului de salarizare al procurorilor și judecătorilor, care, în funcție de vechime puteau trece, progresiv, de la gradul V până la gradul I, și nu asupra nivelului instanței sau parchetului ierarhic superior la care putea

[REDACTED] funcționa judecătorul sau procurorul care a dobândit un anumit grad profesional.

De altfel, sintagma folosită de legiuitor este aceea de „avansare în grade sau trepte profesionale”, și nu de avansare în funcție.

Cu alte cuvinte, dobândirea gradului profesional I nu atrage dreptul de a funcționa la o instanță sau parchet ierarhic superior, ci doar creșterea cuantumului salariului de bază.

În sensul celor mai sus reținute sunt și dispozițiile art. 21 din conținutul aceluiași act normativ, potrivit cu care încadrarea judecătorilor la judecătoria și tribunale, a procurorilor, notarilor, experților criminaliști și executorilor judecătorești se face prin ordin al ministrului justiției și, după caz, al procurorului general, iar a celui alt personal de specialitate din unitățile de justiție, procuratură și notariate, de către președintele tribunalului, de procurorul șef al procuraturii județene sau a municipiului București, respectiv de notarul șef al notariatului județean sau al municipiului București, în condițiile acestei legi și ale legilor de organizare.

Sintagma folosită de legiuitor atunci când se referă la nivelul la care își pot desfășura activitatea judecătoria sau procurorii este „încadrarea la ...”, fără ca acest lucru să fie corelat cu gradul profesional dobândit.

De asemenea, atunci când a vizat „promovarea” în funcție, la nivel superior, legiuitorul a utilizat sintagme precum „alegerea sau desemnarea judecătorilor într-una din funcțiile judecătorești superioare aceleia de judecător de judecatorie” sau „numirea, transferarea, avansarea și încetarea funcției de procuror”, astfel cum rezultă din dispozițiile Legii nr. 58/1968 privind organizarea judecătorească și ale Legii nr. 60/1968 privind organizarea și funcționarea Procuraturii Republicii Socialiste România, care au completat prevederile Legii nr. 52/1991, la momentul intrării acesteia în vigoare (07.08.1991).

Odată cu republicarea Legii 52/1991, la data de 01.09.1993, legile de organizare la care art. 21 face trimitere au fost înlocuite de Legea 92/1992 privind organizarea

[REDACTED]
[REDACTED]
judecătorească, publicată în M. Of. nr. 197/13 august 1992.

Art. 47 din conținutul acestei legi prevede că „ în cadrul corpului magistraților, ierarhia funcțiilor de execuție se stabilește în raport cu nivelul pregătirii și vechimii, pe gradele profesionale prevăzute de lege. Ierarhia funcțiilor de conducere în cadrul corpului magistraților se stabilește în raport cu nivelul instanțelor și al parchetelor ”.

Din formularea articolului se deduce că fiecare funcție de execuție este susceptibilă de a avea mai multe grade profesionale, însă acest grad nu constituie în sine, un criteriu pe baza căruia sa se stabilească ierarhia funcțiilor de execuție. Criteriile în raport cu care se determină ierarhia funcțiilor de execuție sunt doar două: nivelul de pregătire și vechimea.

În același sens sunt și dispozițiile Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, publicată în Monitorul Oficial Nr. 130 din 24 iunie 1996, prin care a fost abrogată Legea nr. 52/1991.

În ceea ce privește avansarea, sunt de reținut dispozițiile art. 3 din Legea nr. 50/1996, care distinge între avansarea magistraților în grade profesionale (alin. 1) și avansarea în funcții, pe loc, în raport cu nivelul instanței sau parchetului (alin. 3).

Plenul constată că sintagma „ grad profesional ” este întrebuințată și în conținutul Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, considerând însă că această noțiune nu trebuie desprinsă de contextul în care este folosită.

Se reține că în acest sens, sunt și dispozițiile art. 65 alin. (6) potrivit cărora „judecătorul sau procurorul eliberat din funcție din motive neimputabile își păstrează gradul profesional dobândit în ierarhia instanțelor sau a parchetelor”.

Este de observat că , spre deosebire de celelalte acte normative la care s-a făcut referire anterior, legiuitorul a prevăzut, în mod expres, în conținutul unei legi care reglementează cariera magistraților și nu salarizarea acestora, faptul că acest grad profesional este în strânsă legătură cu ierarhia instanțelor sau a parchetelor (și nu cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ierarhia funcțiilor).

Prin urmare, doar în contextul Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, gradul profesional are o altă accepțiune, corelându-se cu nivelul de instanță sau parchet.

În concluzie, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că avansarea, prin examen, în condițiile art. 10 din Legea nr. 52/1991, nu își găsește echivalentul în instituția promovării în funcții superioare de execuție la tribunale, curți de apel și parchetele de pe lângă aceste instanțe, în condițiile art. 66 alin. 4¹ din Legea nr. 92/1992, modificată prin O.U.G. nr. 179/1999.

De asemenea, Plenul consideră că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 52/1991 și cele ale art. 66 alin. 4¹ din Legea nr. 92/1992, modificată prin O.U.G. nr. 179/1999, nu sunt susceptibile a fi comparate, întrucât cele doua acte normative au obiecte diferite de reglementare, iar gradul profesional obținut potrivit Legii nr. 52/1991 nu se identifică cu gradul instanței sau parchetului la care se poate promova în condițiile art. 66 alin. 4¹ din Legea nr. 92/1992, modificată prin O.U.G. nr. 179/1999, întrucât primul vizează salarizarea magistraților, iar al doilea cariera acestora.

Referitor la solicitarea privind stabilirea drepturilor salariale corespunzătoare funcției de execuție, Plenul apreciază că, potrivit dispozițiilor constituționale și legale, acest aspect nu este de competența Consiliului Superior al Magistraturii.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 35 lit. f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

5

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6
Tel: 311 69 00; Fax:311 69 01
Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Art. 1 - Avansarea, prin examen, în condițiile art. 10 din Legea nr. 52/1991 nu își găsește echivalentul în instituția promovării în funcții superioare de execuție la tribunale, curți de apel și parchetele de pe lângă aceste instanțe, în condițiile art. 66 alin. 4¹ din Legea nr. 92/1992, modificată prin O.U.G. nr.179/1999.

Art. 2 - Dispozițiile art. 10 din Legea nr. 52/1991 și cele ale art. 66 alin.4¹ din Legea nr. 92/1992, modificată prin O.U.G. nr. 179/1999, nu sunt susceptibile a fi comparate, întrucât cele două acte normative au obiecte diferite de reglementare.

Art. 3 - Gradul profesional obținut potrivit Legii nr. 52/1991 nu se identifică cu gradul instanței sau parchetului la care se poate promova în condițiile art. 66 alin. 4¹ din Legea nr. 92/1992, modificată prin O.U.G. nr. 179/1999, întrucât primul vizează salarizarea magistraților, iar al doilea cariera acestora.

Art. 4 - Stabilirea drepturilor salariale corespunzătoare funcției de execuție, potrivit dispozițiilor constituționale și legale, nu este de competența Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la 18 septembrie 2008

**PREȘEDINTE,
JUDECĂTOR
LIDIA BĂRBULESCU**

